

РЕШЕНИЕ

№ 38332

гр. София, 18.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Биляна Кирилова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **7604** по описа за **2025** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на К. И. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], срещу Решение № 961 от 14.03.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 12278/24 г. по описа на Софийски районен съд, 96-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-012701, издадено на 10.06.2024 година от началник на група в Отдел „Пътна полиция“ на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с което на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 50.00 лв. за извършено нарушение на чл. 183, ал. 4, т. 11, във вр. с чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление и в АУАН е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че не е извършил нарушението, поддържа, че мотопедът, на табелата на който се твърди в НП, че е имало поставен предмет не е бил в движение при установяване на нарушението. В с.з. се явява лично, поддържа жалбата, не претендира разности.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява в с.з.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде отменено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-012701, издадено на 10. VI. 2024 година от Началничката на група в Отдел „Пътна полиция“ на СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, с което на касатора е наложено административно наказание: глоба в размер на 50.00 лв. за извършено нарушение на чл. 183, ал. 4, т. 11, във вр. с чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП.

В мотивите си районният съд приема, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление и в АУАН, а именно:

На 30.05.2024 година, в 14.55 часа жалбоподателят управлява описания мотоциклет в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], видно от представена по делото докладна записка. Върху регистрационната табела е поставен предмет, който закрива надписа. При достигане до кръстовището с [улица]жалбоподателят е спрял за проверка от свидетелите, служители на отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, които установяват, че върху табелата с регистрационния номер е поставен предмет. Във връзка с установеното нарушение свидетелите извикват на място свидетели – двама служители на II районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи. Съставен е акт за установяване на административно нарушение. Свидетелят Л. П. изготвя представената по делото докладна записка до началника на II районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи.

Административнонаказателното производство против жалбоподателя започва със съставяне на акта за установяване на административно нарушение на 30. V. 2024 година от свидетеля И. А., заемащ длъжността старши полицаи във II районно управление на Столичната дирекция на вътрешните работи, компетентно длъжностно лице по силата на заповед № 81213-4576, издадена от директора на Столичната дирекция на вътрешните работи на 01. VI. 2022 година, в присъствието на свидетели. Актът е надлежно предявен и връчен на жалбоподателя в деня на съставянето. Жалбоподателят не се възползва от правото си по чл. 44, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания – да представи писмени възражения пред административно-наказващия орган в законоустановения срок. На 10.06.2024 година началник – сектор Отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи, компетентно длъжностно лице по силата на заповед, издадена от министъра на вътрешните работи на Република България на 23.10.2019 година, издава процесното наказателно постановление въз основа на установеното в акта. В решението се посочва, че решението е извършено, посредством поставянето на предмет върху рег. номер като не било необходимо МПС да е в движение, за да е осъществен състава на нарушение по чл. 183, ал. 4, т. 11, във вр. с чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП. Предвид на това, не са обсъдени нито гласни, нито писмени доказателства в тази посока.

При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушението. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в хода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд неправилно е приложил процесуалния, респ. материалния закон като е налице касационно основание за отмяна на процесното решение.

Съдът намира за основателни възраженията на касатора, относно необсъждането на доказателства, относно факта, дали МПС е било управлявано или в неподвижно състояние към момента на установяване на нарушението, респ. относно липсата на произнасяне в мотивите по това възражение. Съдът намира, че в съответствие със служебното начало и осигуряване правото

на защита на нарушителя, съдът е следвало да извърши подробен анализ на събраните писмени и гласни доказателства като установи дали нарушението е установено при наличие на управление на МПС или при паркирано такова. Задължителен елемент от състава на нарушението по чл. 183, ал. 4, т. 11, във вр. с чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП. е МПС да бъде управлявано от водача – „т. 11. (нова - ДВ, бр. 88 от 2008 г.) управлява превозно средство с нечетлив или закрит по какъвто и да е начин регистрационен номер, включително и в нарушение на чл. 100, ал. 4, т. 1.“ Изложените мотиви от съда в обратна посока са в противоречие с материалния закон. При липсата на такъв анализ и липсата на фактическо установяване по отношение на това обстоятелство, съдът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, ограничил е грубо правото на защита на жалбоподателя като е постановил незаконосъобразен съдебен акт. В настоящата съдебна инстанция е налице забрана за нови фактически установявания, поради което процесното решение следва да се отмени, а делото да се върне на СРС за ново разглеждане и установяване на посочените факти и обстоятелства по-горе, при извършване на посочените процесуални действия. При необходимост, по преценка на съда, за установяване на изложеното следва да се разпитат повторно свидетелите на нарушението.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение № 961 от 14.03.2025 г., постановено по н.а.х.д. № 12278/24 г. по описа на Софийски районен съд, 96-ти състав като

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от нов състав на СРС при съобразяване с дадените в мотивите на решението задължителни указания относно прилагането на закона.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.